

Thiên Hạ Đệ Nhất Kiếm

Phạm xuân Thái

Lời Tác Giả: Có những câu chuyện được nghe kể từ thời thơ ấu mà chúng ta không còn nhớ tác giả là ai? Do ai kể? Nhưng những câu chuyện này đã tạo những ấn tượng sâu xa, và là hành trang chúng ta mang vào đời làm khuôn mẫu sống. Xin phóng tác lại một trong những cốt truyện đó.

Genshin Yamamoto là một kiếm khách văn võ kiêm toàn. Chàng lâu thông kinh sử cổ kim, đoạt giải Khôi Nguyên trong các kỳ thi được tổ chức tại địa phương cũng như tại kinh thành Kyoto¹ dưới sự khảo sát của Nhật Hoàng. Bên cạnh giải Khôi Nguyên, đường kiếm của Genshin Yamamoto như bão táp, mưa sa: chàng có thể múa kiếm dưới cơn mưa tầm tã mà không một giọt nước mưa nào có thể thấm ướt người chàng; chàng có thể chặt gãy, hoặc đánh văng tất cả những mũi tên của hàng trăm quân thù bắn liên tục vào người chàng. Mỗi lần Genshin Yamamoto rút gươm ra là đầu kẻ địch lăn long lóc. Danh tiếng Genshin Yamamoto nổi như cồn. Trên đời chưa tìm ra đối thủ.

Vì quá giỏi, Genshin Yamamoto coi trời bằng vung, và nhìn đời bằng nửa con mắt. Mặc dù Genshin Yamamoto có đầy đủ uy quyền, tiền bạc, vợ đẹp, con khôn, nhưng lại là một kẻ cô đơn khủng khiếp. Bạn bè xa lánh chàng vì tính tự kiêu tự đại của chàng; quân thù sợ hãi không dám lại gần. Càng cô đơn Genshin Yamamoto càng tự cao tự đại và hung hăng. Chàng công khai thách đấu cùng tất cả mọi kiếm sĩ trên xứ Phù Tang. Mỗi nhát gươm Genshin

Yamamoto vung lên là một kiếm sĩ lại bỏ mình nơi đấu trường.

*
* *

Vị đại lão hòa thượng chùa Shiga, Osawa Takahashi là một người rất đạo hạnh, lông mày của ông bạc trắng, ông thiền tụng suốt ngày để mong tìm sự giải thoát. Ông đã từ bỏ cuộc đời kiếm sĩ ngang dọc trong chốn giang hồ để về ở ẩn và tu khổ hạnh tại chùa Shiga trong hai mươi năm qua. Những cây thông nhỏ do chính tay ông trồng khi ông dời vào căn phòng nhỏ hiện nay, đã thành những cây thông lớn có những cành cây xum xoe phủ đầy bóng mát. Osawa Takahashi đã thành tựu trong việc lia xa thế giới phù du và đã đạt thấy an bình trong tâm thức.

Trước khi được nhận làm chủ trì tại chùa Shiga, Osawa Takahashi đã phải vượt qua cuộc thử thách đầy khó khăn và nguy hiểm được đặt ra từ thế kỷ thứ 8. Ông phải xuống núi hành pháp, cứu nhân độ thế, vượt đèo, lội suối, và băng qua những rặng núi cao nhất nước Nhật. Cuộc hành pháp dài 40,000 cây số này, bằng chiều dài của một cuộc di hành vòng quanh thế giới, đã được hoàn tất sau bảy năm gian khổ.

Khi Osawa Takahashi nhìn thấy sự giàu có cao sang, ông chỉ mỉm cười vì nhận thức được sự giàu có cao sang chỉ

---

¹ Kyoto kinh thành xa xưa của nước Nhật

là những phù phiếm tạm bợ của cuộc đời. Khi ông thấy những người đàn bà đẹp, ông thương hại cho những người đàn ông vẫn còn đam mê cơn sóng nhục dục. Khi ông nhìn thấy sự huênh hoang, háo thắng, ông thương cho người chưa đạt đủ kiến thức sống. Khi ông gặp những cảnh khổ đau, ông dừng lại thuyết pháp để xoa dịu phần nào nỗi thống khổ của đời người. Tham, sân, si đã biến mất trong ông. Thế giới của ông hoàn toàn là sự tĩnh lặng.

***Sắc bất dị Không, Không bất dị Sắc;
Sắc tức thị Không, Không tức thị Sắc.²***

Ngoài những giờ tụng niệm và thiền định, Osawa Takahashi tiếp tục luyện nội công, khí công, và kiếm pháp do các vị sư tổ của chùa Shiga để lại. Võ nghệ và kiếm pháp của nhà sư đã lên đến mức thượng thừa. Da ông cứng như sắt thép; mắt ông sáng nhìn thủng bóng đêm; ông có thể phi thân chạy nhảy lên xuống đỉnh núi một cách nhẹ nhàng. Tuy võ nghệ cao cường, nhưng Osawa Takahashi không bao giờ kiêu căng, tự phụ. Ông đã thoát ra ngoài những cái tầm thường của con người. Hữu xạ tự nhiên hương, tuy không khoe khoang, nhưng danh tiếng, đức độ, và đạo hạnh của Osawa Takahashi đã lan toả khắp nước Nhật.

Genshin Yamamoto nghe tiếng đại lão hoà thượng Osawa Takahashi chùa Shiga, liền gởi thiệp hẹn ngày thách đấu. Nhưng lần nào Genshin Yamamoto cũng nhận được thiệp cáo lỗi của đại lão hoà thượng chùa Shiga, với lý do già yếu, không còn có thể tỉ thí; hoặc xin nhận thua trước khi đấu. Càng bị từ chối,

Genshin Yamamoto càng tức tối, chàng quyết định sẽ lên thẳng chùa Shiga tỉ thí, để dành chức Thiên Hạ Đệ Nhất Kiếm. Tin tức loan truyền trong giới võ lâm một cách nhanh chóng. Các kiếm sĩ và mọi kiếm phái đều cử người về chùa Shiga, theo dõi trận đấu có một không hai trên cõi đời này.

Trời đang trong tiết lập Xuân, lạnh căm. Tuyết vẫn còn bao phủ núi Fuji và đường lên chùa Shiga. Chùa Shiga được xây từ thế kỷ thứ 8, trên sườn đồi của núi Fuji cao hơn 4000 mét. Chùa đã được luân chuyển qua 46 vị chủ trì. Hai trong số 46 vị chủ trì đã từng là Nhật Hoàng bỏ ngai để đi tu. Chùa đã tạo ra rất nhiều cao tăng đi hành đạo trên khắp nước Nhật, và cũng đã tạo nên những kiếm khách lẫy lừng để trừ gian diệt bạo, hoặc bổ xung vào lực lượng Samurai để bảo vệ Nhật Hoàng.

Genshin Yamamoto chạy thoăn thoắt lên núi Fuji, đằng sau là đoàn tùy tùng với chiêng trống, và những kiếm sĩ của các kiếm phái khác trong chốn võ lâm. Đến trước cổng chùa Shiga, Genshin Yamamoto báo tên, và xin gặp đại lão hoà thượng chùa Shiga để tỉ thí. Sư khách chùa Shiga mời Genshin Yamamoto dùng trà, ngồi nghỉ tại tịnh thất bên cạnh chùa, và xin phép được đi thông báo cho đại lão hoà thượng chùa Shiga biết tin. Sau mười lăm phút, vị sư khách trở lại và cho biết hoà thượng Osawa Takahashi đã thiền toạ, và phải ba ngày ba đêm ông mới ra khỏi toạ thất. Sư khách yêu cầu Genshin Yamamoto ra về và trở lại trong một dịp khác, nhưng Genshin Yamamoto tỏ ra căm kính, nhất quyết ở lại chùa Shiga đợi đại lão hoà thượng chùa Shiga ra khỏi toạ thất.

Genshin Yamamoto lừ lừ nhìn vị sư khách và nói:

² Kinh Bát Nhã, Phật giáo. Sắc và Không là hai trạng thái của mọi vật. *Sắc* = vật có hình tướng có thể thấy được; *Không* = không hình tướng, không thấy được. Theo quan niệm nhân sinh của Phật giáo, muôn vật do sự biến đổi mà sinh ra.

“Sau ba ngày nếu hoà thượng Osawa Takahashi không ra tỉ thí cùng ta, ta sẽ làm cỏ chùa Shiga, giết tất cả mọi người trong chùa không chừa một mạng.”

Sau ba ngày căng thẳng chờ đợi, mọi người hồi hộp, lo sợ, trông đợi phép màu xảy ra để có thể cứu giúp chùa Shiga qua cơn hoạn nạn.

Vào buổi sáng của ngày thứ tư, vị sư khách cung kính bê một cành Sơn-Huyết-Đào tuyệt đẹp đến tịnh thất dâng Genshin Yamamoto, và nói:

“Bẩm kiếm sĩ, sáng sớm hôm nay, đại lão hoà thượng Osawa Takahashi đã thân hành lên tận đỉnh núi Fuji để tự tay chặt cành Sơn-Huyết-Đào quý giá này, dâng ngài xin tạ tội. Đại lão hoà thượng tự nhận mình tuổi già sức yếu không thể nào tỉ thí cùng ngài, xin ngài tha tội cho.”

Sơn-Huyết-Đào là một loại hoa Đào hiếm quý, chỉ mọc ở ghềnh đá trên đỉnh những ngọn núi cao như ngọn Fuji này; thân cây cứng như gỗ Lim; hoa đào chín cánh, màu đỏ huyết dụ, được gìn giữ bởi những gai đào tua tủa. Sơn-Huyết-Đào rất hiếm, cả nước Nhật có lẽ chỉ có khoảng vài cây.

Genshin Yamamoto nhìn cành Sơn-Huyết-Đào trong đăm chiêu, tư lự. Chàng bê cành đào lên ngắm nghía từng cánh hoa, rồi lại đặt xuống. Chàng bước tới cửa sổ, nhìn lên đỉnh núi Fuji đang phủ tuyết trắng xoá, thâm thán phục nội công thâm hậu của đại lão hoà thượng Osawa Takahashi đã có thể leo lên tận đỉnh núi Fuji, tự tay chặt cành Sơn-Huyết-Đào quý giá này, và lại leo xuống trước giờ chàng thức giấc.

Genshin Yamamoto bước tới bước lui trong trầm tư. Như chợt tỉnh, chàng chạy lại ôm cành Sơn-Huyết-Đào lên ngắm nghía từ gốc tới ngọn, quan sát từng cánh hoa, thân hoa, và hét lên trong đau đớn. Genshin Yamamoto lao đảo chạy ra khỏi tịnh thất, tiến thẳng tới trước thiền viện, đập đầu xuống đất, vãi lạy trăm lạy, sau đó chạy thẳng xuống núi.

Đường kiếm, nội công, và mức độ chính xác của thanh kiếm do đại lão hoà thượng Osawa Takahashi điều khiển, đã lên tới mức thượng thừa, Genshin Yamamoto chưa phải là đối thủ: thân Sơn-Huyết-Đào, cứng như gỗ Lim đã bị tiện đứt phẳng lì; tất cả gai chung quanh các cánh hoa đều bị cắt đứt, không để lại một dấu sót cho thân cây; hoa Sơn-Huyết-Đào, không một cánh bị gãy bởi sức mạnh hoặc độ rung của thanh kiếm, vẫn đang khoe sắc thắm và nhẹ rung trong gió.

Phạm xuân Thái